



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyně JUDr. Janou Kábrtovou ve věci žalobce **G. B.**, zast. JUDr. Veronikou Mašlonkovou, advokátkou se sídlem AK Hradec Králové, U Soudu 327/5, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM**, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 8. 2015, čj. OAM-98/LE-BE02-K01-2015, **t a k t o :**

- I. **Žaloba se z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaný správní orgán vydal dne 4. 8. 2015 rozhodnutí, kterým neudělil žadateli – žalobci – mezinárodní ochranu, podle ust. §§ 12 – 14b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, v platném znění. Žalobce v žalobě namítal, že žalovaný posuzoval otázku, zda mu v případě návratu do vlasti hrozí nějaké nebezpečí, které by bylo zaviněno mezinárodním či vnitřním ozbrojeným konfliktem, on osobně při pohovoru několikrát uvedl, že se obává své špatné ekonomické situace způsobené nedostatkem práce a příležitostí na Ukrajině. Správní orgán však jeho obavy smetl ze stolu, jelikož se jedná o ekonomické důvody, účelová tvrzení. S takovým závěrem žalobce nesouhlasí, na Ukrajinu se vrátit nechce, především z obavy o svůj život, nechce jej nasazovat pro nic za nic. Též odmítá komunisty, toto též nebylo zohledněno. Odkazuje na obsah správního spisu a navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení. Po ustanovení zástupce žalobci pro soudní řízení zástupkyně doplnila žalobcovo podání, uvedla, že žalobce sděloval

v průběhu správního řízení, že v Moldavsku nejsou dodržována základní lidská práva, jsou tam nepokoje, obává se, že by pro svoji politickou příslušnost mohl být pronásledován. Nepokoje na Ukrajině jsou v bezprostřední blízkosti Moldavska, v Kotovsku, obává se též, že by v případě svého návratu mohl být ohrožen na životě a zdraví. Má poraněné oko, operací by mohlo dojít k nápravě, pokud by se však vrátil do vlasti, nebylo by provedení operace možné a došlo by k nenávratnému poškození jeho zraku, i slepotě druhého oka. Operace očí je natolik specializovaná, že za účelem svého zdraví musí setrvat na území ČR. V Moldavsku žalobce již po zdejších dlouhodobém pobytu nemá rodinu, nemohl by tam využít ani základní lékařskou péči. Byl ošetřen v rámci urgentní medicíny ve FN v Motole, za zákrok má uhradit 29.451,- Kč, což hradí v měsíčních splátkách po 300,- Kč, jeho jediným současným příjmem jsou sociální dávky. V ČR má zajištěno alespoň ubytování, ve vlasti by se stal bezdomovcem. V Moldavsku bují korupce, nebyli tam v současné době vpuštění zahraniční novináři, kteří měli dokumentovat situaci po volbách, v demonstracích přišlo o život již několik lidí. Tamní bezpečnostní situace je nebezpečná již od r. 2014. K podstatnému zhoršení došlo v průběhu r. 2015, žalovaný však těžil ze zpráv z r. 2013 a 2014. Vzhledem ke špatné situaci na Ukrajině by mohl návrat tam, či do Moldavska ohrozit život žalobce. Je pravdou, že žalobce pobýval v ČR určitou dobu neoprávněně, měl však snahu ze země vycestovat, neměl však finanční prostředky. Ztratil zaměstnání, neměl na cestu zpět, následně, když si zakoupil jízdenku, byl vyloučen z přepravy a následně ho přepravní společnosti po předložení jeho cestovních dokladů odmítli přepravovat. V současné době má žalobce zajištěno bydlení v Praze a je zdravotně pojištěn, chtěl by uhradit svůj dluh vůči FN v Motole. Jeho důvody jsou jistě i zvláštního zřetele hodné.

Z písemného vyjádření žalovaného plyne, že námitky žalobce nepovažuje za důvodné, odkazuje na rozhodnutí NSS ze dne 21. 9. 2006, čj. Azs 221/2005 s tím, že žalobce nemůže namítat úspěšně vady řízení, aniž by upřesnil, které konkrétní důkazy či podklady žalovanému chybí. Žalobce se od r. 2008, kdy mu vypršela platnost víza k pobytu, zdržuje na území ČR vědomě nelegálně, vyhýbá se správnímu vyhoštění s lhůtou vycestování do 8. 1. 2015. Až po svém zadržení cizineckou policií, tedy v situaci, kdy byl bezprostředně ohrožen správním vyhoštěním, učinil dne 16. 6. 2015 prohlášení o mezinárodní ochraně. Žalobce žádá o její udělení z důvodu nedostatku pracovních příležitostí a z důvodu ozbrojeného konfliktu. Toto však nejsou azylově relevantní důvody pro možné udělení ochrany, země původu žalobce je z pohledu standardu požadovaného v § 14a odst. 1 zákona o azylu, hodnocena jako země, kde existuje účinná ochrana před vážnou újmou ve smyslu čl. 7 odst. 2 kvalifikační směrnice, žadatel k ní má přístup, toto platí i pro situaci možného vyhledání ochrany v jiné části země. Žalovaný pak dále poukazuje na ust. § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu a uvádí, že žalobce nelze subsumovat do okruhu osob, kterým hrozí vážné individuální ohrožení života nebo tělesné integrity ze strany orgánů země původu, není ani představitelem žádné rizikové skupiny, nebyla tak prokázána dostatečná míra individualizace jemu hrozícího svévolného násilí, které tvrdí. Žalobce dostal prostor k případným námitkám či doplnění řízení, toto nežádal. Skutečný stav věci byl v případě žalobce řádně zjištěn, na jeho základě bylo kvalifikovaně rozhodnuto, žalovaný proto navrhuje zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Ze správního spisu plyne, že žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany v ČR dne 18. 6. 2015, uvedl, že je státním občanem Moldavska, téže

národnosti. Je ženatý, jeho rodiče již nežijí, v Moldavsku žije jeho dcera D. K svému pobytu v posledních deseti letech žalobce uvedl, že žil do r. 2004 v Moldavsku, v Susleni, další čtyři roky pak pobýval v ČR, asi třikrát se domů navrátil na návštěvu a od r. 2008 žije v ČR v různých městech, naposledy v Berouně. Je pravoslavného vyznání, vojnu vykonával na Ukrajině v letech 1982 – 1984. Má SŠ vzdělání, v Moldavsku pracoval v zemědělství, v ČR jako dělník ve slévárně. Vlast opustil v dubnu 2004, odjel za prací. Jel na platný CP a vízum, přes Ukrajinu a Polsko do ČR. O azyl žádá, protože je demokrat a bojí se komunistů. Dále žalobce uvedl, že měl dlouhodobý pobyt v ČR do r. 2012, poté zde pobýval nelegálně. V Praze žádal zastupitelský úřad o vydání nového dokladu, tento mu byl v r. 2012 vydán. Pro případ návratu do vlasti se nemá kam vrátit, nemá kde bydlet, bojí se komunistů. Má poraněné oko a chodí na kontroly, potřebuje operaci. V rámci pohovoru dne 25. 6. 2015 žalobce vypověděl, že před odjezdem z vlasti žil v rodinném domě manželky v Susleni, ta však již má nového přítele. V Moldavsku nebyla práce, proto odjel za prací, chtěl si vydělat peníze a koupit si bydlení. Viděl, že zde je lepší život, také měl informace od známých. Vízum si zde opakovaně prodlužoval, pak ztratil pas a vízum mu již neprodloužili. Asi před půl rokem mluvil se sestrou telefonem. Nelegálnosti svého zdejšího pobytu si byl vědom, ale bez peněz a víza nešlo nic dělat. Po příjezdu do ČR pracoval v Prostějově ve slévárně, pak žil v různých městech u známých, pobýval na návštěvách, žil tam, kde sehnal práci, naposledy v Berouně, přespával na vlakovém nádraží. Nový doklad, který si vyřídil na ambasádě v r. 2012, je nyní na policii. Při uložení správního vyhoštění chtěl vycestovat, měl i jízdenku, ale na dálnici byla nehoda, autobus musel asi dvě hodiny stát, nestihli překročit do půlnoci hranice a řidiči, protože mu končilo vízum, mu řekli, aby vystoupil, takže se zase vrátil. Chtěl by si zde legalizovat pobyt, zajistit si práci. Správní orgán mu připomněl, že v žádosti uvedl, že je demokrat a bojí se komunistů a žalobce uvedl, že na to zapomněl, ano, i to je jeho důvod. Byl pouze sympatizant této strany, aktivně se na její činnosti nepodílel. Nechce, aby v zemi vládli komunisté, problémy ale žádné neměl. I když už 11 let v Moldavsku nežije, komunisté všechno řídí, mají svá pravidla, kdyby se vrátil, mohl by mít problémy. O azyl požádal poté, co byl o této možnosti informován, aby zde pobýval legálně. Jeho zdravotní stav je dobrý, léčí se s okem. Dne 17. 7. 2015 byl žalobce seznámen s podklady, které shromáždil žalovaný za účelem posouzení situace v zemi původu žalobce, ten uvedl, že nemá nic na jejich doplnění, uvedl, že při pohovoru řekl, že by chtěl nějaké vízum, ale lepší by bylo, kdyby zde mohl mít trvalý pobyt nebo české občanství.

Soud konstatoval, že zástupkyně žalobce přiložila ke svému podání internetový článek „Je Moldávie další evropský sud s prachem?“ ze dne 24. 1. 2016, v němž se mj. uvádí, že po válce na východní Ukrajině se často upírají zraky na Moldávii, malou a chudou republiku se zhruba 3 miliony obyvatel, která leží na východní hranici Unie. Hovoří o situaci v Podněstří, nejvyšší velitel spojeneckých sil NATO v Evropě generál Philip Breedlove v americkém Kongresu prohlásil, že ruské jednotky, rozmístěné v Podněstří, jsou připraveny zabránit moldavskému směřování k Západu, znepokojený zájem o dění v regionu vyjádřila i Angela Merkelová, vyslovila naději, že se v Moldávii nebude opakovat ukrajinský scénář. V zemi je rozšířená korupce a vláda má slabou pozici. Mnozí Moldavané se obávají, že se jejich země příliš přiklání k Moskvě. Internetový článek z 16. 1. 2016 popisuje rozsáhlé protestní akce opozičních levicových sil Strany socialistů, Naší strany a pravicové centristické platformy DA, požadavky protestujících zůstávají stejné – demise nynější moci, rozpuštění parlamentu a stanovení data mimořádných parlamentních voleb –

demonstranti hodlají hlídkovat vládu, parlament a administrativu prezidenta Nikolaje Timoftiho v Kišiněvu. Podle slov výkonného tajemníka Strany socialistů Vlada Batrinca politické hnutí, které zastupuje, čítá nejméně 17 tisíc lidí, ve štábu opoziční strany Naše strana hlásili 20 tisíc lidí. Jak pravicové síly, tak i levicová centristická opozice pořádají časově neomezené protestní akce v Kišiněvu od září 2015. Vystupují pro upevnění moldavské státnosti, úzkou spolupráci s Ruskem a pro euroasijský geopolitický vektor. Jako další internetová zpráva je článek z 6. 6. 2015 – V Kotovsku bude vyhlášena Oděská lidová republika – o přípravě rozsáhlé provokace v oděském regionu, která bude důvodem pro invazi bezpečnostních sil do Podněsterské moldavské republiky, SBU začala nábor v řadách mládeže pro údajné obsazení města Kotovsk, 20 km od hranic s Podněsterskou moldavskou republikou. Ve scénáři ukrajinské bezpečnostní složky mají mladí lidé, najatí za peníze, reprezentovat teroristy z Podněstří a Oděsy občany, kteří jsou nespokojení se jmenováním guvernéra regionu Michaiilem Saakashvilim. Měla by být vyhlášena Oděská lidová republika, Ukrajina se nevzdala zásahu v Podněstří, je potřeba „zatáhnout“ Rusko do války a splnit Porošenkův slib Kišiněvu o celistvosti Moldávie. Internetový článek z 22. 1. 2016 s názvem „V Kišiněvě už třetí den demonstrují desetitisíce lidí, zahraniční novinář tam nesmějí“ popisuje demonstraci dožadující se předčasných voleb a skoncování s korupcí, byl odepřen vstup několika novinářům. Zástupkyně žalobce dále soudu předložila odbornou zprávu z hospitalizace žalobce na Oční klinice FN Motol od 8. do 12. 6. 2015 – operace levého oka, dále pak ftkp. přípisu FN v Motole, Praha, ze dne 23. 11. 2015, o výši pohledávky za provedený úkon, spolu s ftkp. složenek jednotlivých splátek žalobce po 300,- Kč měsíčně.

Soud přezkoumal napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – s.ř.s.) a konstatoval, že namítaných pochybení v průběhu správního řízení a v napadeném rozhodnutí neshledal. Ve svém rozhodnutí soud vyšel ze skutkového a právního stavu výše zjištěného (§ 77 odst. 2 s.ř.s.). Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání, v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s., a to se souhlasem obou účastníků řízení.

Zákon o azylu upravuje v ust. § 12 důvody udělení azylu tak, že azyl se udělí cizinci, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec

- a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo
- b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě, že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.

V ust. § 13 zákona o azylu je upraven azyl za účelem sloučení rodiny, který lze udělit rodinnému příslušníkovi azylanta, jemuž byl udělen azyl podle § 12 nebo § 14 v případě hodném zvláštního zřetele, i když v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude v jeho případě zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12. Humanitární azyl upravuje ust. § 14, který lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit, jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany není zjištěn důvod pro její udělení podle § 12 zákona o azylu.

Zákon o azylu dále v ust. § 14 a) upravuje důvody udělení doplňkové ochrany, která se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že

pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odst. 2) a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště. Přitom za vážnou újmu se podle odst. 2 považuje

- a) uložení nebo vykonání trestu smrti,
- b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu,
- c) vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo
- d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.

V ust. § 14 b) cit. zákona je upravena doplňková ochrana za účelem sloučení rodiny, v odst. 1 je uvedeno, že rodinnému příslušníkovi osoby požívající doplňkové ochrany se v případě hodném zvláštního zřetele udělí doplňková ochrana za účelem sloučení rodiny, i když v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude v jeho případě zjištěn důvod pro její udělení. Přitom dle odst. 2 se pro tyto účely rozumí rodinným příslušníkem

- a) manžel či partner osoby požívající doplňkové ochrany,
- b) svobodné dítě osoby požívající doplňkové ochrany, které je mladší 18 let,
- c) rodič osoby požívající doplňkové ochrany, která je mladší 18 let, nebo
- d) zletilá osoba odpovídající za nezletilou osobu bez doprovodu podle § 2 odst. 11
- e) svobodný sourozenec osoby požívající doplňkové ochrany, který je mladší 18 let.

Krajský soud přezkoumal obsah správního spisu, žalobní námitky, vzal v úvahu vyjádření žalovaného a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Soud považuje za potřebné připomenout, že žalobce vycestoval ze své vlasti v r. 2004 jednoznačně za prací, tedy z ryze ekonomických důvodů, žádné jiné problémy nezmínil, soud je proto přesvědčen, že může bez dalšího konstatovat, že podmínky ust. § 12 zákona o azylu nejsou v případě žalobce naplněny. Soud je plně přesvědčen, že případné naplnění podmínky důvodných obav z pronásledování za zákonem předpokládaných důvodů, uvedených pod písm. b), nemohou doložit ani žalobcem předložené internetové články, které popisují určitou neklidnou povolební situaci v Moldavsku, jak uvedeno shora, neboť tyto články nemají s věcí žalobce žádnou bezprostřední souvislost, k jeho obecné zmínce, že nesouhlasí s komunisty a jejich vedením státu soud nespátřil azylovou váhu a relevanci pro udělení mezinárodní ochrany podle žádného z výše uvedených ustanovení zákona o azylu. Naopak, soud souhlasí s vcelku podrobnou argumentací žalovaného na str. 3 a 4 napadeného rozhodnutí, připomíná, že žalovaný si shromáždil dostatečné podklady o situaci v zemi původu žalobce a žalobce žádné jiné nenavrhl a ani se nechtěl s přítomnými podklady žalovaného podrobněji seznámit. Podmínky ust. § 13 a § 14b) zákona o azylu na věc žalobce vztáhnout nelze. K žalobcem předložené zprávě o operaci očí soud konstatuje, že postižení oka bylo seriózně českým zdravotnictvím urgentně řešeno, žalobce nemá žádné jiné závažné zdravotní obtíže, jeho případ tak byl v souvislosti se zněním ust. § 14 zákona o azylu řešen adekvátně. Soud zde zdůrazňuje, že správní úvaha je v tomto smyslu plně svěřena do kompetence správního orgánu, soud pouze zkoumá, zda nedošlo k jejímu zneužití či překročení jejích mezí. V daném případě tomu tak nebylo, neboť na str. 5 a 6 žalobou

napadeného rozhodnutí žalovaný řádně odůvodnil, proč v dané věci nezjistil žádný zvláštního zřetele hodný důvod pro udělení humanitárního azylu. Krajský soud proto již pouze konstatuje, že po přezkoumání věci a žalobcem sdělených informací takový důvod též nezjistil. Poté se soud zabýval případným naplněním podmínek pro udělení doplňkové ochrany ve smyslu ust. § 14a zákona o azylu. Žalobce zmínil v žalobě, že by nechtěl pro nic za nic bojovat, v doplnění pak jeho zástupkyně poukazovala na určité nepokoje a demonstrace, které na přelomu r. 2015 a 2016 v Moldávii probíhaly. Tyto události však zcela jistě neznamenají vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního konfliktu, tak, jak ho má na mysli citované ustanovení, žalobci nehrozí uložení nebo vykonání trestu smrti, mučení nebo nelidské či ponižující zacházení a soud tak dospěl k obdobnému závěru, jako žalovaný správní orgán, tedy, že neshledal žádný azylově relevantní důvod pro konstatování, že žalobcův život či zdraví je vážně ohroženo v případě jeho návratu do země původu. Naopak, ač žalobce toto napadl, musí soud konstatovat, že žalovaným učiněné závěry o případu žalobce jsou přezkoumatelné, správné a logické, v konečném důsledku pak zcela v souladu se zákonem o azylu i správním řádem. Žalovaný si i zjistil, jaká je situace navrátilých se žadatelů o azyl v zemi původu a nezjistil žádné azylově relevantní nebezpečí. Žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany se po přezkoumání věci jeví, těžíc z dosavadní judikatury českých soudů, jako zcela účelová, kdy žalobce pobýval na území České republiky vědomě nelegálně po dobu několika let, o mezinárodní ochranu požádal až ve chvíli hrozby správního vyhoštění, sám uváděl, že ze země původu odešel za prací, nemá se kam vrátit, zde má zabezpečeno minimálně přístřeší, chce si sehnat práci a legálně zde pobývat. Podobně jako jeho věc je tak uváděný problém řešen mnoha podobnými rozhodnutími českých soudů, za všechny např. rozhodnutí NSS čj. 4 Azs 129/2005 ze dne 10. 2. 2006, 7 Azs 138/2004 ze dne 30. 6. 2004, či 3 Azs 20/2003 ze dne 30. 10. 2003, 5 Azs 3/2003 ze dne 27. 8. 2003. Jak podklady pro vydání rozhodnutí, tak odůvodnění žalovaného rozhodnutí soud považuje za dostatečné, přezkoumatelné a zákonné. Z uvedeného důvodu soud přistoupil k zamítnutí žaloby, v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud odůvodňuje ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když ve věci úspěšný správní orgán žádné náklady řízení neúčtoval. Odměna soudem ustanovené právní zástupkyně žalobce je řešena samostatným usnesením.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti

němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Hradci Králové dne 22. září 2016

JUDr. Jana Kábrtová v.r.
samosoudkyně